

Spojené státy americké prošly za svou více než dvousetletou existenci několikerým státoprávním uspořádáním. Od třinácti britských kolonií spravovaných v rámci zásad autonomie, přes volné konfederativní uspořádání, které nevytvářelo akceschopnou a silnou centrální vládu, po současnou podobu, tedy federativní republiku prezidentského typu, seskupenou z padesáti státních celků jako tvůrců americké federace a uzemí hlavního města Washingtonu D.C. Aktuální podoba americké Unie je výsledkem komplikovaného procesu utváření státního území. Jeho počátky je možné situovat do červencových dnů roku 1776, kdy revolta v tehdejší britské kolonii vedla k vyhlášení americké nezávislosti. Třináct států rozprostírajících se podél atlantického pobřeží se stalo územním základem nové republiky.

V průběhu následujících století formační proces pokračoval, a tak v důsledku úspěšných vojenských tažení ve válkách s Mexikem či obratné diplomacie v případě koupi Lousiany docházelo k mohutné územní i populační expanzi. Svou kompletní podobu získaly Spojené státy v roce 1959, kdy se součástí jejich území stala odlehlá Aljaška a tichomořské Havajské ostrovy. Přirozenou reflexí tvorby státního území je i americký ústavní systém, který v každé vývojové epoše v zásadě odrážel potřeby vládnutí nad tak rozsáhlým teritoriem. V prvních letech existence republiky se jako nejvhodnější východisko z koloniální usurpace zdálo uvolněné konfедераční uspořádání s dominantní úlohou států. Nedlouhá praxe však ukázala daný model vládnutí jako neefektivní a národ spíše rozdělující, a tak státy ve jménu stability, jednoty a prosperity transformovaly konfederativní státní uspořádání ve federaci s vládním schématem, jehož základní obrysy obsahuje platná americká Ústava.